

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

consensisse, & præsente fuisse, ac sciuisse, & non contra
dixisse, quia ipsa oia administrabat, & ideo censetur
notitia habuisse, & non contradixisse, & consequenter
consensisse, & ratificasse, cum et solo facto quid dicatur
ratificari. l. paulus. ff. re rat. habe. regula q. tacet. de reg.
iur. in 6. & Specul. in tit. de locato. §. 3. ver. l. q. respon
detur, q. p. dicta arguit tacita mentem, fictumq.; & ta
cita consensum, non aut expressum, seu verum. d. c. qui ta
cet. ibi videtur consensire, quod verbum videtur fictio
nem, & impropriatatem denotare. Bart. in l. si is qui p.
emptore. ff. de vscap. l. 1. §. deiecit. ff. de vi, & vi ar.
ma. Sed ex forma capituli non sufficit tacitus, seu fictus
consensus, sed verus, & verbis expressus, ut supra, er
go &c. Secundo respondeo, q. si licet aliis tacitus, & fi
ctus consensus operetur idem, quod expressus. l. c. qd.
ff. si cer. pet. cum similibus. & per Bart. in l. quæ dotis. ff.
solutio. matri. tamē quando tractat de aliquo obligan
do, tunc non sufficit tacitus consensus, nec q. quis sit præs
sens, & sciat, & non contradicat, quia expressus requi
ritur consensus, vt declarat Bart. in d. l. quæ dotis. in sua
distinctione. Præterea q. quis dicatur ratificare
non solum, q. verbis ratificat, sed etiam q. nōdo actu, &
sic tacite. l. paulus. ff. rem rat. habe. tamē ubi expressa
ratificatio ex pacto contrahentium requirere, ut in ca
su nostro, tunc non sufficeret quæ tacite ratificare, uel
consensire, quia non esset verum dicere, q. quis expres
se consensisset, seu ratificasset, ut colligitur ex predi
ctis, ac etiam quia ex foro aragonū statum est cartæ.
Et licet ex verbis capituli inferatur, q. do. Ioāna teneat
tur pro medietate contribuere: hoc tamen debet in
telligi, vt verba capituli dicunt, quādo ipsa expressē se
obligasset, seu expressē laudasset, uel consensisset, sed
non reperitur, q. expressē hoc fecerit, ergo concludē
dum est ipsam nullo modo teneri de bonis suis aliqd
soluere, & premisis optimē conueniunt ea, quæ cō
muniter volunt scribere variis in locis, q. vxor, cui
viusfructus omnium bonorum mariti ex illius testamen
ti dispositione fuit relictus, alio hæredē vniuersaliter
quoad proprietatem instituto, non teneat ad solutio
nem ex aliis ipsius mariti, sed hæres, ad quæ as alie
num hæreditariū trāsit. l. pro hæreditariis. C. de hære
dit. actio. l. nihil. ff. de verb. sign. cū glo. & l. hæreditas.
ff. de reg. iur. cū aliis, ac et quia actiones actiue, & pas
sive ad hæredē transeunt, & nō ad legatarium, quia nō
dicitur in ius vniuersale, sed particulare succedere, ut
in dictis iuribus, sed q. viusfructus omnium bono
rum, alio hæredē vniuersaliter dato, nō dicitur hæres,
sed legatarius, seu titulo particulari censetur succede
re. l. sempronio. ff. de viusfruct. leg. Bart. in l. si quis ser
uū. in si. ff. de leg. 2. & sentit Bart. in l. si. ff. de viusfr. leg.
ergo ad solutionē æris alieni de viusfructu non tene
tur. Corroborantur hæc ex tex. in l. si. §. fin. autem. C.
de bon. quæ liber. ubi pater, qui est viusfructuarius om
nium bonorum aduētitorum filii, non tenetur as a
lienum filii, de viusfructu, sed de proprietate soluere,
& hæc opinio sequitur Bal. in consil. 209. lib. 3. Idem
Paul. Cast. in consil. 387. secundum numerum anti
quum, & latē refert, ac sequitur Alex. in l. viusfructu. ff.
ad l. falcid. quicquid senserit Bart. in d. l. si. ff. de viusfr.
leg. qui in hoc non rectē sensit: uel potest declarari
id, quod voluit Bart. ibi secundum qd plenius super hoc
articulo dixi, in c. raynutius extra de testam. cōsiderā
do plures casus, quos in præsencia referre nō expedit,
cum ibi videri possint, & nobis pro nunc satis sit com
munem sententiam ad fauorem nostrum habere.

S V M M A E.

- 1 Statutum disponens, præsupponendo certam qualitatem locum non
habet, nisi probata, & concurrente illa qualitate.
- 2 Mulier potest vniuersa sua bona nedium præsencia, sed etiam futu

ra marito in dotem dare.

- 3 Mulier vniuersa sua bona tacite in dotem marito dedisse quando
censetur. & nu. 12. & 13.
- 4 Statutum potest inducere, ut maritus totam dotem lucretur, etiam
si omnia bona in dotem data essent, nec contra tale statutum ve
stitutio petitur. & nu. 13. ubi hoc declaratur.
- 5 Matrimonium illicitum ignoranter, & per errorem facti contra
bens non est aliqua pœna puniendus.
- 6 Matrimonium sine dote contractum dicitur, quando nulla dotis,
uel bonorum mentione facta inter aliquos simpliciter contra
bitur.
- 7 Mulier bona sua in dotem marito dedisse non censetur, nisi expres
sē hoc conueniatur, sed sunt bona uxoris parafernalia.
- 8 Mulier minor non potest bona sua immobilia, & hereditatem pa
ternam absque decreto marito in dotem dare. & nu. 13.
- 9 Et si dedisset in dotem omnia sua bona marito non digno tanta do
te, debet in integrum restitui. & nu. 13.
- 10 Maritus quam partem dotis lucrari ex statuto debeat, si mulier
omnia sua bona ei in dotem cum decreto dedisset.
- 11 Quid si sine decreto.
- 12 Maritus quando ad uxoris successionem admittatur.

E P I T O M E.

MARITVS nihil de bonis vxoris lucratur ex disposi
tione statuti volentis, q. medietas dotis acquirat ma
rito, muliere pcedere absq; liberis, sed ad illa proxi
miores agnati tanquam hæredes admittuntur, si ab
intestato decesserit, quando mulier tempore contra
cti matrimonii nullam nec de dote, nec de bonis suis
mentionem fecit: & tunc matrimonium illud esse si
ne dote contractum, hic probatur.

C O N S I L I V M XXXIX.

N præsenti causa breuius, quàm fieri possit,
qd iuris sit exponēdo, tota uis in eo consi
stit, an inter Antonium de salto, & Catheri
nā de Menegutis coniuges fuerit dos ali
qua, nā si inter eos dos fuit, & pferim oīum bonorū,
vel certę partis, tūc casus est clarus, pipsi Antonio ma
rito dimidia dotis p obitu ipsius Catherinæ debetur,
& hoc ex statuto loci posito sub rubrica de vxore de
functā cognita in matrimonio, quo cautū est, q. mo
riēte vxore cognita p maritū in matrimonio absq; li
beris maritus lucretur medietatē dotis, qm pata Ca
therina cognita fuit in matrimonio per Antonium ma
ritum, item decessit absq; liberis: si verō inter ipsos
nulla fuit dos data, nec constituta tacita, nec expressē
sequitur, q. ipsi Antonio marito nihil debetur, quia
statutum uocat maritum solum ad medietatem do
tis, & non aliorum bonorum, ergo ubi nulla est dos,
dispositio statuti locū sibi nō vendicat: quoniam tūq;
statutū aliquid disponit præsupponēdo certam qua
litatem, non habet locum illius dispositio, nisi probe
tur, & concurrat qualitas ab eo præsupposita. l. 1. §. ait
prætor. cū ibi not. per Bar. ff. ne quid sum. publ. l. pen.
§. docere. ff. ne quis eum, qui in ius uocat. lo. And. in
c. 1. de homici. in 6. Bal. in l. si quis nō dicam. C. de epi
scopa. audien. in 3. col. Bart. in l. non solū. §. sed ut re
probari. ff. de nou. ope. nun. & facit, quod habetur per
Bart. in l. quidā. C. de natu. libe. gl. in l. mancipia. C. de
seru. fug. & Rom. in singulari 496. Discutiendū est igit
tur, an dicta Catherina dicatur dotem habuisse, quod
quidem prima facie magis videtur ex auctoritate Ari
stotelis in topicis uolentis, quod mulier contrahen
do matrimonium dicatur omnia bona, quæ habebat
tempore contracti matrimonii, dedisse in dotem, de
quo dicto habetur mentio in glo. in l. mulier bona. ff.
de iur. dot. Nec absurdū censetur, nec aliqua lege p
hibitu est ipsi mulieri vniuersa sua bona nedū præsē
tia, sed et futura marito in dotē dare. l. nulla. C. de iur.
re dotiū. d. l. mulier bona. & ibi gl. Præterea tū quando

mulier contrahit matrimonium cum aliquo, qui sit dignus tanta dote, quot sunt uniuersa bona mulieris, tunc presumitur tacite omnia bona in dotem data, scilicet si non sit dignus tanta dote, & ita debet intelligi illud dictum Aristotelis secundum Baldum in d.l. nulla. nam secundum dignitatem, & conditionem mariti, & uxoris dos debet constitui. l. cum post. §. gener. ff. de iure dotium. l. quare. eodem tit. cum similibus. ergo saltem in casu nostro dicitur dos constituta secundum dignitatem, & conditionem mariti: & propterea saltem medietas illius dotis ei debetur. Rursus si quoniam omnia bona data fuerunt in dotem, uel iuris presumptione data essentur, tunc per statutum potest induci, quod maritus lucratur nedum dotis medietate, sed et tota dotem, & sic omnia bona, & contra tale statutum non poterit restitutionio periri. l. sine. §. lucius. ff. de administratio. tuto. ut dixit Bal. in l. unica. C. si aduersus dotem. Nec ipsi Antonii matrimonij, quoniam cum dictus Antonius matrimonium contraxerit ignoraret, & per errorem facti, non est aliqua poena puniendus, ut per do. Cardin. in clem. unica. in 2. opposit. & in 2. & §. q. de consanguin. & affinit. & per Ioan. Calder. in consi. 2. in titu. de consanguin. & affinit. & est bonus text. in l. fin. ff. de ritu nuptiarum. ubi qui palam matrimonium contrahit cum eo, qui est consanguineus ex latere, & non per lineam descendenti, uel ascendenti, a poena legis excusatur, ex quo palam contraxit, & ideo ut errans dicitur contraxisse. ¶ Præmissis tamen non obstantibus, contrarium de iure uerius in casu nostro esse arbitror, & concludo nullam fuisse dotem datam, seu constitutam tacite, nec expresse inter ipsum Antonium, & dictam Catherinam, quoniam clarum est, quod tempore, quo contractum fuit matrimonium inter præfatos, ite & ante, & post matrimonium contractum nunquam aliquid fuit ipsi Antonio pro dote, & nomine dotis datum, seu promissum, sed inter eos simpliciter fuit contractum matrimonium nulla facta mentione de dote, seu de datione, uel promissione bonorum dictæ Catherinæ: ¶ Et quoniam simpliciter matrimonium inter aliquos contrahitur nulla facta mentione dotis, uel bonorum, uidelicet non exprimendo quod mulier daret marito bona sua, tunc matrimonium dicitur esse contractum sine dote, ut est glo. communiter approbata in d.l. mulier bona. quam sequitur Bal. in d.l. nulla. dicens hæc bene notanda esse ad sciendum, utrum vir, qui debet ex forma statuti certam partem dotis lucrari, debeatur aliquid lucrari ex bonis uxoris, quæ secum simpliciter contraxit matrimonium, nulla de rebus suis mentione facta: & sic dicit Salice. etiam in d.l. nulla. & clarius in l. fin. in fin. C. de repud. quod per illum text. cum glo. reprobatur opinio, & dictum Aristotelis, de quo supra, dicentis, omnia bona mulieris censi data in dotem eo casu, quo matrimonium simpliciter contrahitur, quoniam, ut dicit glo. in d.l. mulier bona. hoc nulla lege cauetur, quia nisi expresse hoc cõueniatur inter virum, & uxorem, bona mulieris data non censentur in dotem marito, sed sunt paraphernalia uxoris, ut inquit Bal. in d.l. nulla. in 1. colum. Præterea ex quo dicta Catherina tempore contracti matrimonij erat minor viginti quinque annis, quinimodo 20. etiam si expresse omnia bona sua nomine dotis dedisset, tamen nulla fuisset dotis constitutio, quoniam cum sua bona essent bona immobilia, absque decreto non potuissent dari marito nomine dotis, quia absque decreto iudicis bona minoris ex causa dotis dari non possunt, ut volunt doct. communiter, maxime Bal. & Salice. ibique Barto. post glo. in l. unica. C. si aduersus dotem. per textum, quæ sic intelligunt in l. titia. & in l. sine generalis. ff. de iure dotium. & dicit Bal. in d.l. nulla. circa finem, quod puella minor uiginti quinque annis nubens potest quidem heredi-

tatem paternam, in qua successit, in dotem dare, & interueniente decreto iudicis, ut in d.l. sine generalis. in fin. dummodo vir sit tanta dote dignus: ergo si fuisset tanta dote dignus, aduersus illam constitutio dotis mulier restitui in integrum deberet, & solui diceretur tantam dotem dedisse, quanta esset dignus maritus, & hoc quando mulier expresse omnia bona in dotem, & cum decreto dedisset, ut per Baldum in d.l. nulla. & clarius in d.l. unica. per illum textum, si aduersus dotem. & sic ideo eo casu quo mulier expresse dedisset omnia bona in dotem, & cum decreto constitutione immobilium, si maritus non esset tanta dote dignus, per mortem mulieris maritus deberet lucrum partem dotis ex forma statuti non omnium bonorum sed illius dotis, qua dignus erat, ut est tex. cum glo. Bal. & Barto. in d.l. unica. ubi etiam Paul. Castren. quit, quod si mulier minor det bona immobilia etiam expresse nomine dotis absque decreto iudicis, quoniam illa bona immobilia non valet dotis constitutio, & maritus vigore statuti, seu pacti de lucrando non potest aliquam partem bonorum illorum lucrari, quod cum est ad casum nostrum valde notandum. Et tamen omnia procedunt, quando mulier expresse omnia bona marito in dotem dedisset, quæ cessant in casu nostro, cum nec expresse, nec tacite data fuerint bona omnia in dotem, nec etiam pars ipsorum: & ideo matrimonium fuit sine dote, & consequenter dici non potest, quod sit locus statuti disponendi circa lucrum maritis, ad tradita per Paulum in d.l. unica. ¶ Et sequens hanc conclusionem, non obstat id, quod dicebat Antonius in Topic. quia respondetur primo, illud dictum reprobatur per legem, quæ vult, quod mulier simpliciter contrahendo matrimonium, nulla facta mentione de rebus non dicatur bona sua nomine dotis dare, ut est text. ibi Salice. ponderat in d.l. fin. in fin. C. de repud. & etiam de mente glo. in d.l. mulier bona. Secundo dicitur dictum Aristotelis potest intelligi, & saluari respectu loci matrimonij, quando priori viro omnia bona sua in dotem dedisset, iuxta l. dotem. C. solu. matrim. & in l. diuortii. ff. de iure dotium. & ita saluat Salice. in d.l. fin. in fin. Tercio illud potest saluari, non quando matrimonium simpliciter fuit contractum, sed quoniam facta mentione rebus, puta dicendo do, uel trado, uel committo mea omnia bona mea tibi, nam tunc in dubio videbuntur, seu tradita bona ex causa dotis, ut est tex. singularis in l. quod aut in stipulatione. & ibi glo. ff. de iure iur. & ita et saluat, & intelligit Bal. in d.l. nulla. ¶ Non stat secundum dum dicebat, quod saltem omnia bona in dotem data diceretur, si maritus fuit tanta dote dignus, & bonis suis mentione, ut supra facta fuisset, quia tunc si mulier erat maior, ualebit dotis constitutio. d.l. nulla. d.l. mulier bona, si uero erat minor xxv. annis, tunc ualebit cum decreto iudicis, si bona erant immobilia, ut supra dictum fuit, uel sine decreto, si bona erant mobilia, & si ex tali constitutione dotis mulier accepisset læsa, quia sui facilitate fuisset restitutio in integrum aduersus illam dotis constitutionem daret, ut ex eo casu dotis corrigeretur, ut in d.l. unica. ex quo sequitur maritus vigore statuti partem totius illius dotis partem non poterit lucrari, ut ibi per Bal. Et quoniam per legem statutum non cõpeteret restitutio, ut ex cessu lucris corrigeretur. l. sine. §. lucius. ff. de administratio. tuto. & indirectum, quia peteretur restitutio in integrum contra-

conueni
re factu
tū, ut p
dictis a
se cont
tacite, &
therin
& disp
rito, m
locū i
q non
uocata
agnata
ut in a
dat ab
cessio
da Ca
scend
ergo i
alij e
tū An
peregr
lia, ut
rus ac
to, qu
ritus
ribus,
calu
dæ ab
coni
funt. f
fui d. a
pites
toni?

Statutu
mo f
Aliena
est in
Dos est
Legata
acq
Sponsa
Extens
non f
Filia de
ritat
Despon
re m
qua
per
Vxor
ti, ne
uene
Matrim
tem
turo
nium
In statu
iuris
prop
Matrim
Carnal
Eius
In mat
C. i
Matrim
traf
Mente

confectione, seu constitutione dotis à muliere minore facta, diceretur peti per effectum statuti, & non per statutu, ut p Bal. in d. l. unica. in 2. notab. Ex quibus oibus p dictis aperte constat, matrimoniu in casu nostro fuisse contractu sine dote, nullaq; fuisse constituta dote tacite, siue expresse inter ipsum Antoniu, & dicta Catherina, ex quo sequitur, qd statutu supradictu loquens & dispones de dote, ut medietas dotis acquiratur marito, muliere praecedente absq; liberis, nō habebit locu i casu nostro: & id ad bona oia dictae Catherinae, q non dir esse dotalia, dicentur vt & tanquā heredes uocata ab intestato sorores ipsius, q sunt proximiores agnatae, quibus de iure hereditas ab intestato defert, ut in auth. cessante. C. de legit. hered. ubi si quis decedat absq; liberis, & parentibus ab intestato, prima successio est fratribus, & sororibus utrinq; coniunctoru, sed di dicta Catherina decessit ab intestato absq; liberis, & ascendentibus solū relictis sororibus utrinq; cōiunctis, ergo ille sunt ad bona oia, & ad totā hereditatē suā, alijs exclusis, admittende, & praesertim exclusio in totu Antonio, qui nigore statuti non pōt venire, seu capere partē dictoru bonoru, ex quo illa non sunt dotalia, ut supra declarauit: nec ē pōt uenire tanquā uocata ad successione dictae Catherinae uxoris ab intestato, qm donec supersunt agnati, & cognati uxoris, maritus nō uocat ad successione suā, sed solū illis deficientibus, ut est tex. in l. i. C. vñ vir, & vxor. nisi essemus in casu auth. praeterea. C. eo. tit. sed ipsi Catherinae defunctae ab intestato superflites fuerunt sorores utrinque coniunctae, quae sunt agnatae, ut in l. i. iureconsultus. S. sunt. ff. de gradib. & in d. i. Instit. eod. nec sumus in casu d. auth. praeterea. qm ille tex. hēt locū, qñ alius iuxta ptes esset egenus, & inops, ut ibi, qualis nō ē dictus Antonius, ergo &c. Et ita de iure est verissimu. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Statutum de dote maritum lucranda, vxore defuncta in matrimonio sine liberis, est exorbitans, & correctorium.
- 2 Alienationem rerum suarum non esse ingenuis hominibus liberā est iniquum.
- 3 Dos est proprium mulieris patrimonium.
- 4 Legata filia pro dote sunt ipsius filiae, ac ipsi, & non futuro marito acquiruntur.
- 5 Sponsalia non sunt verē, nec proprie matrimonium.
- 6 Extensio in exorbitantibus, & correctorijs in materia statutorum non fit de casu ad casum improprium, seu improprium.
- 7 Filia de sponsata non continetur sub statuto excludente filiam maritatem à successione patris.
- 8 Desponsata simpliciter non continetur sub statuto loquente de vxore marito praecedente sine liberis, & similibus verbis vtente, quae ad nuptiam potius per verba de praesenti, quam ad sponsā per verbo de futuro adaptantur.
- 9 Vxor, & mariti appellatio solum coniuges per verba de praesenti, non autem illos, inter quos solum sponsalia de futuro interueniunt, comprehendit.
- 10 Matrimonium praesumptum improprie, & secundum quid, non autem verum, nec simpliciter dicitur, quando post sponsalia de futuro sequuta sunt simpliciter copula carnalis, licet sit matrimonium insolubile.
- 11 In statutis exorbitantibus, correctorijs, & odiosis, & quae rationi iuris naturalis, & gentium aduersantur, verba sunt verē, & proprie, ac absque alterius prauiudicio intelligenda.
- 12 Matrimonij veri, & matrimonij praesumpti multiplex differentia.
- 13 Carnalis copula sponsalia de futuro subsequuta quoad quos effectus matrimonium praesumptum inducat.
- 14 In matrimonio putatio dos, & mulier in quibus sit priuilegiata, & in quibus non.
- 15 Matrimonium ex verbis enunciatis instrumenti inter aliquos contractum praesumi, quoad quos effectus procedat.
- 16 Mentem, & rationem legis expressam, & si non est expressa, eam

quae est naturalis, & communiter, ac naturaliter probari potest, seruare, & à verbis legis recedere debemus.

- 17 Lex constat ex verbis, & mente, seu ratione, & ratio verbis est praefenda.
- 18 Ratio legis non expressa quomodo coniecturari debeat.
- 19 Statuti lucrum dotis marito deferentis vxore sine liberis praedece dēte, quae sit ratio.
- 20 Vir, & vxor quoad affectum, & reliquias coniugij ad imparia iudicari non debent.
- 21 Ratio finalis dispositionis attendenda, ut ab ea omnis dispositio reguletur, & illa cessante, seu vigente, cesset, seu vigeat dispositio.
- 22 Sponsa ad domum sponsi traducta, post sponsalia de futuro contracta, carnalis copula subsequuta praesumitur, & matrimonium praesumptum contractum censetur.
- 23 Matrimonium praesumptum non dicitur, ubicunque sponsa per verba de futuro clam, & furtiue, item quae esset minor duodecimo anno ad domum sponsi traducta fuisset.
- 24 Matrimonium ex simplici traditione sponsae de futuro ad domum sponsi non praesumitur, & quid aliud requiratur.
- 25 Statutum de lucro dotis vxore praecedente quando in matrimonio solum per verba de praesenti contracto, & carnali copula, non consumato locum habeat, & quando etiam copula consumationem requirat.
- 26 Matrimonium saltem quoad ecclesiam triumphantem non dicitur, nisi post corporalem coniunctionem perfectam.
- 27 Maritus non subsumens onera matrimonij, & expensas nuptiales fructus dotis lucrari non debet. & nu. 51.
- 28 Nec lucrum dotis ex dispositione statuti. & nu. 51.
- 29 Mulier, cui fuit à patre aliquid pro dote relictum, matrimonij potest contrahendo censetur marito suo dotem sibi in testamento relictam constituisse. Contra, nu. 52. & nu. 56. vbi declaratur.
- 30 Mulier, quae primo viro dotem dedit, seu promisit, illoque mortuo simpliciter secundo nulla dotis mentione facta nupsit, eandem dotem secundo viro dedisse, seu promisisse censetur.
- 31 Etiam si primum matrimonium fuisset putativum, & inualidum.
- 32 Filia, cui à patre aliquid pro dote ante nuptias fuit relictum, dicitur dotata, & ante matrimonium contractum, si petat, tenetur cauere de nubendo, & conuertendo relictum in dotem pro futuro matrimonio, & quoad quos effectus dicatur dotata, & quoad quos non, num. 49. & num. 56.
- Et quando dicta cautio sit praestanda, nu. 57.
- 33 Filia quando dicatur dotata adeo, quod sub statuto loquente de filia dotata comprehendatur.
- 34 Dos legata filiae saltem dos praesumpta sequuto matrimonio dicitur.
- 35 Copula, & coniugij, & coersu oium copulatoru requirit, adeo qd oratio copulata i vno ex copulatis falsa in totu falsa reddatur.
- 36 Statutum de lucrando dotem requirit casum verum in statuto expressum, & cum omnibus qualitatibus suis.
- 37 Statutu de lucrando dotem in recompensationem oneru, & expensarum matrimonij de quibus oneribus, & expensis intelligatur.
- 38 Expensarum, seu onerum appellatione de quibus intelligatur.
- 39 Modicum non consideratur in ijs, quae contra ius coe, & regulare conceduntur.
- 40 Modicitas, & magnitudo quomodo consideretur.
- 41 Recompensatio cadit inter equalia, non autem inter inaequalia.
- 42 Statutum de lucro dotis an locum habeat in dote mulieri ante contractum matrimonium legata, si matrimonium postea nulla de ea mentione facta contractum fuerit. & nu. 46.
- 43 Mulier simpliciter nulla dotis mentione facta matrimonium contrahendo non censetur dotem marito dedisse, aut constituisse, et si dos ei fuisset à patre, aut ab alio relictā, vel aliter constituta, nisi essemus in secundo matrimonio, et in primo dos marito fuisset constituta.
- 44 Statutum de lucro dotis quando in dote praesumpta locum habeat, & quando non.
- 45 Dos ante matrimonij à patre filiae maxime pupillae in testō legata, nullo ad generum respectu habito, dos esse, & dici non potest.
- 46 Dos filiae ante matrimonium à patre legata non potest dici futuro marito constituta, & cui actio ad illam competat, etiam si nomine filiae genero legata fuisset. & nu. 52.
- 47 Et quando gener ad talem dotem agere possit. & nu. 52.

i 3 Filia,

- 49 Filia, cui simpliciter dos ante matrimonium fuit legata, quare dicatur dotata quoad effectum, ut excludatur à successione ex statuto excludente filiam dotatā, sed non quoad effectum, ut maritus dotem ex statuto loquente de lucro dotis lucratur. & n. 56.
- 50 Statutum excludens filiam dotatā p. masculos dicitur esse favorabile.
- 51 Maritus facilius fructus dotis, quā dotē, vel illius partē lucratur.
- 52 Dos legata filiae, sequuto postea matrimonio, non dicitur tacite marito constituta, seu promissa.
- 53 Secus si filia marito actionem ad illam cessisset.
- 54 Mulier minor simpliciter matrimonium contrahens dotem tacite constituisse, aut promississe dici non potest.
- 55 Dos semel à muliere pro matrimonio expresse destinata, & constituta semper sic destinata, & constituta remanet, & ad omne subsequens matrimonium transit.
- 56 Dos quando tacite à muliere marito constituta, seu promissa censetur, & quando non, ut statutum de lucro dotis locum in ea habeat, vel non.
- 57 Heredibus duobus institutis, si unus testatori præcedat, alter est heres infolidum, ac si solus heres fuisset institutus, & ipsi ad eum etiam invito pars alterius accrescit.
- 60 Legatum factum heredi, qui solus est heres, est nullum, atque inutile.
- 61 Secus in legato facto uni ex pluribus heredibus.

E P I T O M E.

STATUTUM de dote per maritum lucranda, uxore prædefuncta in matrimonio sine liberis, non habet locum, si ea decedat in sponsalibus tantum per uerba de futuro contractis.

Nec si post sponsalia fuerit carnalis copula sequuta, aut sponsa ad domum sponsi traducta, maxime clā, & furtivē, & non in forma nuptiali. Et tanto magis si tunc ea minor duodecimo anno fuisset.

Idem si matrimonium simpliciter per uerba de presenti contractum fuisset, nec carnalis copula sequuta foret.

Statutum deferens marito lucrum dotis, vxore præcedente in matrimonio sine liberis propter onera, & expensas, quæ, & quas tempore nuptiarum, & in matrimonio passus fuit, ad hoc, ut locū hēat, quas expensas, & q. onera maritus fecisset, & substituisse debuit, etiam quando matrimonium per uerba de presenti contractum, & carnali copula consummatum fuit.

Statutum prædictum de lucro dotis locum non habet in dote à patre ante matrimonium relicta filiae, q. postea simpliciter, nulla dotis mentione facta, matrimonium contraxit, etiam si per uerba de presenti matrimonium contractum, & carnali copula consummatum fuisset.

CONSILIVM XL.

REM non lenem aggredior: Diana pupilla, cui à patre tria millia pro dote, & dotis nomine legata fuerūt, sponsalia cū filio domini Francisci Musconi contraxit, nulla illi dote constituta: dicto sponso defuncto, ipsa adhuc in ætate minori, vel fortē pupillari constituta, cum domino Hercule de Castaldis sponsalia contraxit, & effecta pubes, anno sue ætatis decimotertio nondum perfectō suo prius condito testō, in quo matrem instituit heredem, vitam cū morte cōmutavit: dominus Hercules prædictus medietatē trium millium, ut supra, legatorum uirtute statuti Mantuæ sub rubrica de dote per maritum lucranda, uxore defuncta in matrimonio sine liberis, in 2. vol. cōsequi desiderat, matrē heredem institutam conueniendo: Queritur, quid iuris. Et qm facti contingentia nō satis clarē proponit, iō ne res indiscussa remaneat, quinque tractanda esse existimaui. Primum, si matrimonium non sit uerbis de presenti, sed de futuro contractum, an dictum statutum de lucro dotis locum sibi uendicet. Secundū,

quid si post sponsalia de futuro sequuta fuerit cōstitutio corporum. Tertium, quid iuris, si post sponsalia iusmodi ad domum uiri traducta Diana decesserit supra. Quartum, qm per uerba de presenti simpliciter matrimonium contractum fuisset. Quintum, qm ultra uerba de presenti esset contractum, & carnali copula confirmatum. ¶ Quoad primum concludendum, se arbitror, prædictum statutum in casu proposito cum non habere, qm cum loquatur de matrimonio ut in rubro, & nigro, & fit exorbitans, & corrector ut oēs scribentes attestantur, ut uoluit Bal. in l. 2. C. de dot. promiss. & in l. 1. C. de condit. ob caus. in 4. q. sitio. quia mulieribus sine liberis decedentibus aut liberam testandi, ac disponendi de patrimonio facultatē, quod est ualde odiosum, ut in l. 1. C. de fac. sanct. eccles. l. in re mandata. C. manda. & nihil tā ueniens sit acquirati naturali, q. uoluntatem domo uolentis res suas in alium transferre ratam habere per traditionē. Insti. de rerum diuis. & iniquum si genus hominibus non esse liberam rerum suarum alienationem, ut in l. non usq. ff. si à paren. quis sit. manum. & dos sit patrimonium proprium mulieris. l. pomponius philadelphus. ff. fami. herciscu. l. 3. & gl. in §. sed utrū. ff. de minorib. Et legata filiae pro te sint ipsius filiae, ac sibi, & non futuro marito accipiantur. l. titio cētum. §. fin. ff. de conditio. & de demoi. l. cum pater. ff. de iure dotiū. immō & legatū pro te ipsi genero nomine filiae ipsi filiae acquiratur, & beatur. l. seruo legato. §. si testator. ff. de leg. 1. sequi ex his, q. statutum huiusmodi extendi non debet ad eum, quando mulier non decessisset in matrimonio, sed in sponsalibus per uerba de futuro contractis.

¶ Sponsalia non sunt uerē, nec propriē matrimonium ut ex uerbis rub. de sponsalib. & matrimoniis apparet, & in l. sponsalia. & in l. in sponsalibus. eod. tit. iun. not. in rub. ff. de iur. & fac. ignorā. ¶ In exorbitantibus autem, & correctorijs non fit extensio in materia tutorem de casu ad casum impropriū, seu improprium. c. in nostra de iniur. & dam. dat. l. 3. §. hæc uerba. ff. de neg. gestis. l. cum quidam. ff. de liber. & post. gl. & Bal. in l. fin. C. de in ius uocā. & ita cōcluditur in d. l. 2. C. de dot. promiss. Et bene ¶ inferuit doctrina Abb. in rub. extra de sponsalib. ubi sub statuto extendente filiam maritam à successione patris, & cōtinetur filia desponsata, quia sumus in exorbitantibus, & in quibus de odio filiae agitur, secus, si de uxore, ut per Cyn. & alios in l. non sine. C. de bonis liber. iunctis uerbis Abb. in d. rub. Hoc idē uerū etiam ex alijs uerbis dicti statuti, ibi defuncta sine liberis communibus, & c. quæ adaptantur ad nuptias per uerba de presenti, ad not. per Bartolū in l. 1. §. suis, & legit. hered. & ex illis uerbis vxor postq. fuerit in domum traducta, seu cum eadē uir concubuerit, & non fuerit in domū traducta, matrimonium sine carnali copula cōsummatū, & in matrimonio defuncta sine liberis: q. uerba cū referantur ad illā, q. iam uir esset, sequitur, ut ex infra dicendis etiam apparebit, sponsa per uerba de futuro non conueniunt, quia non queniūt uerba legis, nec illius queniūt sequutus est Bal. in l. deo nobis. in prin. in 2. col. C. de epis. & cler. uoluit Bal. Nouell. in tract. dotis, in 1. parte in uerba hætenus, & c. ubi sed dubiū est, qui dicit, hoc esse statutum, per textum in l. 1. C. de cōdi. ob caus. sub prebitatum, per textum in l. 1. C. de cōdi. ob caus. sub prebitatum, de lucrando dotem non habet effectum, quando matrimonium non esset contractum, uel nullum. Corroborantur pmissa ex ijs, q. plenē in hac materia ponit Salicet. in l. cū te. C. de donation. ante nuptias fundādo se in illis uerbis statuti, si uxor marito fuerit sine liberis, quæ propriē loquendo cōueniunt